

بررسی سازگاری زراعی گیاه دارویی به لیمو (*Lippia citriodora*) در شرایط اقلیمی سیستان

محمد فروزنده^۱، عیسی خمیری^۲

۱-عضو هیات علمی پژوهشکده کشاورزی، دانشگاه زابل

۲-عضو هیات علمی گروه زراعت، دانشگاه زابل

چکیده

با توجه به لزوم تغییر الگوی کشت زراعی منطقه سیستان این پژوهش به منظور بررسی سازگاری گیاه دارویی به لیمو در سال زراعی ۹۵-۱۳۹۴ در مزرعه تحقیقاتی پژوهشکده کشاورزی دانشگاه زابل (چاه نیمه) اجرا گردید. با استفاده از هورمون ایندول بوتیریک اسید (IBA)، قلمه‌های ریشه‌دار شده تیمار و در تاریخ ۹۴/۱۱/۱۸ با فاصله کشت 70×70 سانتی متری در کرت‌های ۳۶ متر مربعی کشت گردید. بیشترین عملکرد برگ خشک در بوته از برداشت ۳۰ مرداد (چین دوم) و پس از آن برداشت ۱۰ خرداد (چین اول) بیشترین عملکرد را به خود اختصاص داد. بر اساس نتایج، از چین اول ۱/۰۵ درصد، چین دوم ۱/۶ درصد، چین سوم ۱/۶۱ درصد و چین چهارم ۰/۷ درصد اسانس استخراج گردید. با توجه به شدت نور آفتاب و میانگین دمای هوای فصل رشد به لیمو در سیستان و با تاکید بر پتانسیل عملکرد بالای آن در شرایط آفتاب فراوان، این گیاه دارویی گزینه‌ی مناسبی جهت قرار گرفتن در الگوی کشت منطقه است.

واژگان کلیدی: اسانس، به لیمو، سازگاری، سیستان.